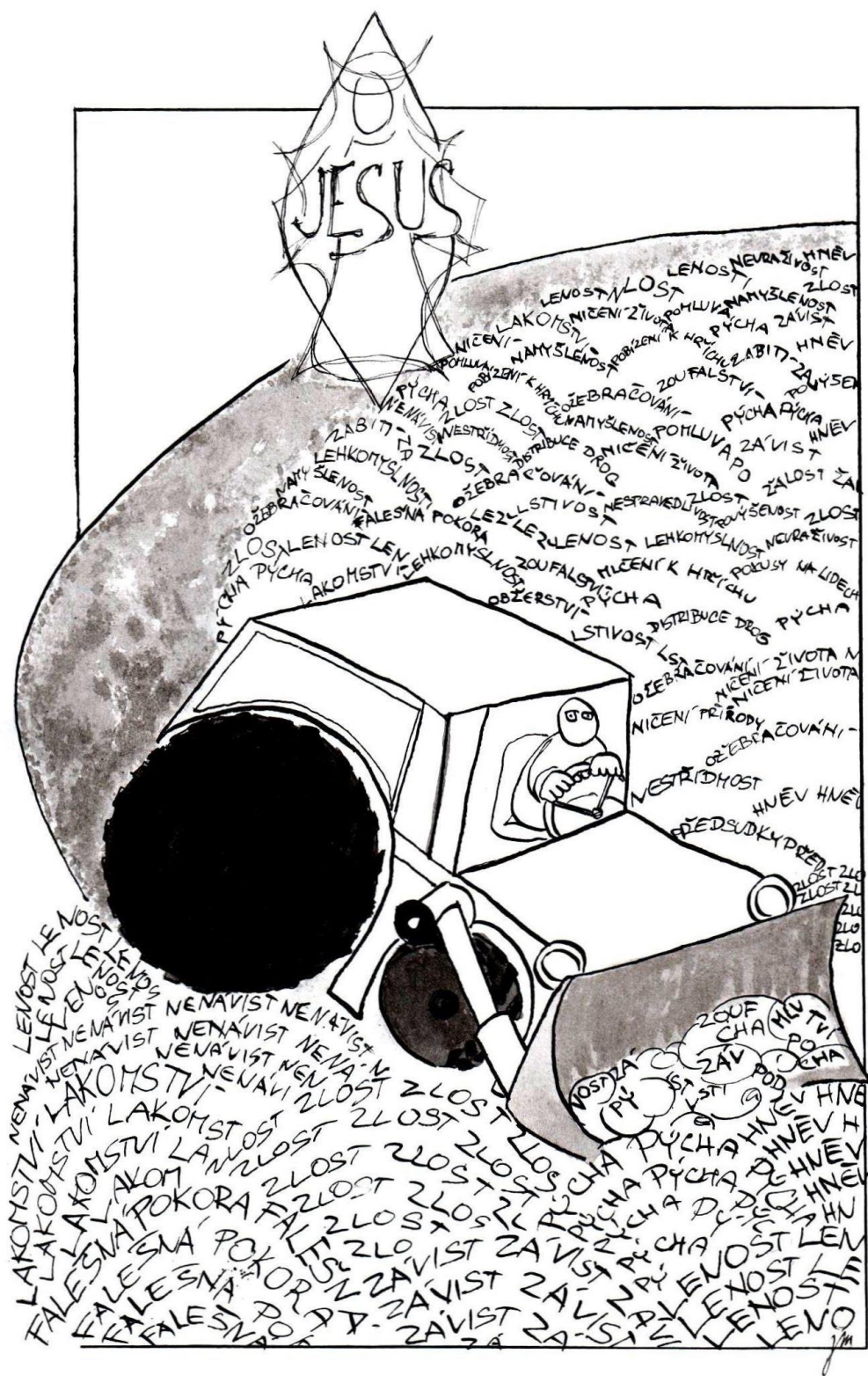

Vyrovnejte cestu Pánu!

Vyrovnejte cestu Pánu!

3. NEDĚLE ADVENTNÍ CYKLU B

Evangelium (Jan 1,6-8.19-28)

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: 'Vyrovnejte cestu Pánu', jak řekl prorok Izaiáš.“ Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim řekl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánků.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle. Popis postavy a úlohy Jana Křtitele v Janově prologu nyní nahrazuje prozaicky vzletnost úvodní části. Se vstupem historické postavy do příběhu se vracejí narážky, že Slovo zasahuje do historických událostí. Jan nebyl pouze člověk, ale člověk poslaný od Boha, tedy součást Božího plánu. Přišel, aby svědčil o světle, skrze něhož mají všichni uvěřit. Jan světlem nebyl: jeho úkolem bylo pouze vydat svědectví. Jeho přítomnost v textu prologu otvírá jeho druhý díl, v němž je Světlo – Ježíš charakterizováno jako prostředek životodárné víry.

Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Svědectví Janovo a otázka po Ježíšově totožnosti se objevují i v prvních dnech Ježíšova působení. Prolog již naznačil, jakou úlohu má Jan Křtitel splnit, židé to však nevědí. Otázka, kterou mu kladou, čtenáře evangelia doprovází prakticky až do konce. Od počátku je mezi židy a Ježíšem – vtěleným slovem a Janem – jeho svědkem patrné napětí.

Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: 'Vyrovnejte cestu Pánu', jak řekl prorok Izaiáš.“ Jan vnáší do výslechu mesiášské téma, když popírá,

že je Mesiáš. Jeho vyznání napovídá, že „vyznání Ježíše jako Mesiáše“ bude důležité jak z hlediska správného chápání totožnosti Jana Křtitele, tak i totožnosti Ježíšovy. Účastníci rozmluvy naznačují, že pokud Jan není Mesiášem, mohl by být jedním z jeho očekávaných předchůdců, Eliášem nebo prorokem, který má mesiášskou éru zahájit. Janovo rozhodné odmítnutí je vzdálenou přípravou na Ježíše, který jediný může prohlásit „Já jsem to.“ Židé však chtějí znát odpověď, a tak Jan líčí své poslání slovy proroka Izaiáše. Využitím tohoto úryvku je rozvinut motiv Jana Křtitele jako svědka: Jan svědčí o budoucnosti, o „příchodu Páně“.

Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim řekl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánků.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil. Existuje jen málo dokladů naznačujících, že by v judaismu prvního století existoval mesiášský křest, přesto se vyslanci z Jeruzaléma – farizeové – Jana ptají, proč křtí. Tato otázka může souviset se křtem příslušníků kumránského společenství, přičemž spojování činnosti Jana Křtitele s Mesiášem je známkou toho, že tato rozmluva je stále určována obecným kontextem židovských mesiášských očekávání. Formálně je úryvek ukončen označením místa, kde Jan křtil: v Betánii na druhé straně Jordánu. Postavy, které sehrály v tomto úryvku důležitou úlohu, jsou propuštěny. Začala příprava na budoucí příchod Páně, jemuž tak významná postava jako Jan není hodna rozvázat opánky.

SHRNUTÍ

První část dnešního evangelia je součástí Janova prologu, jenž nám hymnickým jazykem představuje Slovo nejprve nevtělené a pak vtělené v Ježíši Kristu. Verše 6-8 hovoří o svědectví Jana Křtitele o světle Slova. Smyslem tohoto svědectví je potvrdit přítomnost a vítězství světla nad temnotou, aby všichni uvěřili. Jan Křtitel také při výslechu před kněžími a levity odkazuje na toto Slovo: popírá, že by byl Kristem nebo tím prorokem, který měl předcházet Mesiáše (Dt 18,15.18). Křtitel dokonce odmítá, aby byl označen za Eliáše (podle tehdejších představ se Eliáš měl vrátit „na konci časů“ jako předchůdce Mesiáše). Chce tak zůstat pouhým hlasem, který poukazuje na Slovo.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Kdybychom neměli rodiče, kamarády, známé, kteří nám řekli o Bohu, asi bychom o něm nic nevěděli. Tak to dělal také Jan – ukazoval lidem na Ježíše. Podobně i my můžeme v tomto týdnu na Ježíše ukazovat lidem kolem sebe: tím jak žijeme, co říkáme a jak se chováme. Zkusme to!

Starší:

Když se někdo ztratí nebo ztroskotá, ukazuje sám na sebe a volá: „Haló, tady jsem!“ Podobně to dělají lidé v show businessu: ukazují většinou na sebe. A někdy je to také potřeba... Je tady ale také někdo větší a důležitější než já – a tím je Ježíš. Jak ukazují svým životem také na Něj?

Zkusme si

Mladší / Starší:

I v dnešním evangeliu k nám promlouvá Jan Křtitel, kterého se židé ptají, kým je – a on jim spíše paradoxně říká, kým není. Stále nás však vyzývá k obrácení a k tomu, abychom připravili Ježíši cestu...

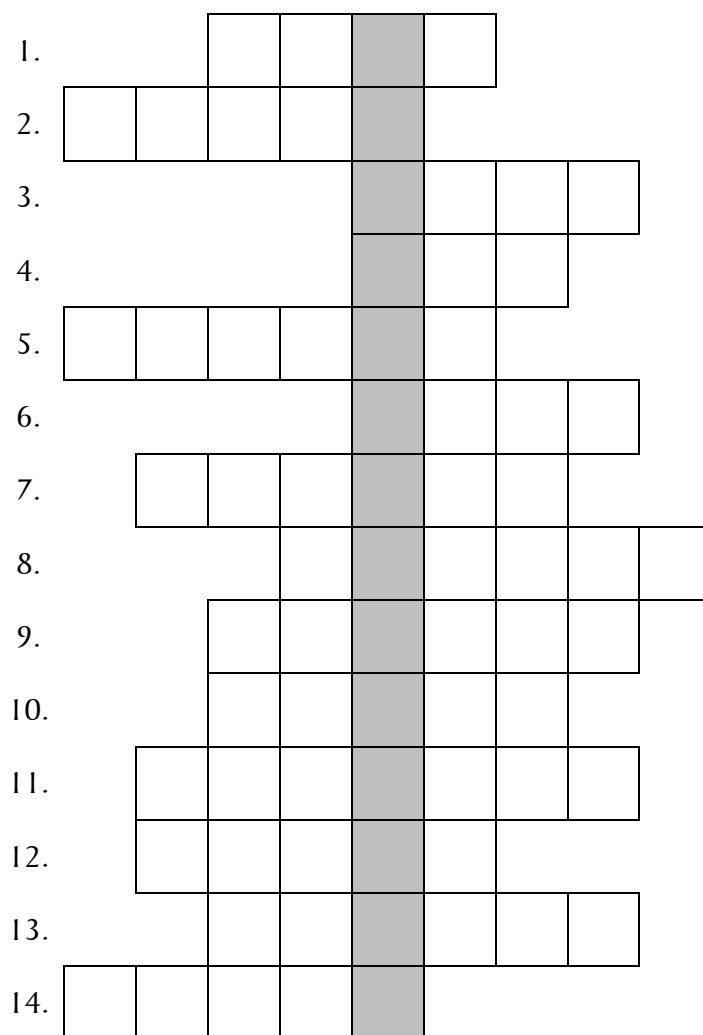
- Židé považovali Jana Křtitele za Eliáše, velkou postavu Starého zákona. Zkuste ho objevit a něco se o něm dozvědět!

V které biblické knize ho najdete? Jaký jeho příběh se vám zdá nejzajímavější? A proč Jana Křtitele považují právě za něj?

- Vyrovnáváním cest Jan Křtitel jistě nemyslel nic doslovného. Jak můžete připravit cestu Ježíši v srdci? Co během letošního adventu zkusíte?
- Abyste si vyzkoušeli, jak je potřeba být pozorní, zahrajte si hru „Řeka Jordán“!

Na zem natáhněte provaz; jedna strana představuje řeku, druhá břeh. Hráči se postaví za sebe do řady. Jeden hráč je vyvolávač a dává pokyny: „Na břehy!“ „Do řeky!“ (hráči přeskakují na správnou stranu provazu) „Záplava!“ (hráči musí uskočit aspoň dva metry od provazu). Občas vyvolávač dá špatný pokyn („Do břehů!“ „Na řeku!“ „Sucho!“), a pokud se někdo pohne, „spadl do řeky“ a odnesl ho proud – vypadává. Poslední hráč ve hře je dalším vyvolávačem.

- Jan nebyl ani Eliáš, ani jeden z proroků. Jeho jméno však znamená něco velmi výstižného. Co to je, zjistíte v křížovce na další stránce!

Byl _____ (8) poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako _____ (5), aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím _____ (11) jen měl svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a _____ (13), aby se ho otázali: „Kdo _____ (4)?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem _____ (7).“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten _____ (9)?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o _____ (1)?“ Řekl: „Já jsem _____ (3) volajícího na poušti: 'Vyrovnajte _____ (10) Pánu', jak řekl prorok Izaiáš.“ Někteří z _____ (2) byli farizeové. Ti se ho zeptali: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim řekl: „Já křtím vodou. _____ (6) vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, _____ (14) má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan _____ (12).

3. neděle adventní cyklu B
Jan 1,6-8.19-28

3. neděle adventní cyklu B
Jan 1,6-8.19-28

3. neděle adventní cyklu B
Jan 1,6-8.19-28

3. neděle adventní cyklu B
Jan 1,6-8.19-28

3. neděle adventní cyklu B
Jan 1.6-8.19-28

3. neděle adventní cyklu B
Jan 1,6-8.19-28